

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτίας ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

Ἡ ΗΠΕΙΡΟΣ ΕΝ ΔΟΥΛΕΙΑ

Ἐπιστολὴ Πέμπτη

Σήμερον σοῦ ἀποστέλλω τὸ δεύτερον τραγούδι.

Μάνα σου λέγω δὲν ἔμπορῶ τοὺς Τούρκους νὰ δουλεύω. Δὲν ἔμπορῶ πλεῖα νὰ εἶμαι δούλος πρὸς τὸν ἄγριο, τὸσον αἰμοδόρα, τὸσον ἀναισθητὰ θηρία. Δὲν ἔμπορῶ πλεῖα νὰ βλέπω κάθε μέρα τοὺς ἀδελφούς μου νὰ τσιγαρίζονται, νὰ βασανίζονται με τὸσην ἀσπλαγχνίαν, τὸσον ἀλύπητα, νὰ φένονται πρὸς ἀδικοῦ βασιανιστήρια. Δὲν ἔμπορῶ πλεῖα, μάνα μου, νὰ τοὺς βλέπω δρομένους, ἐξευτελιζομένους, ἀτιμαζομένους, ὑβρίζομένους. Τὸ φύλλο χαϊδεύεται γλυκὰ-γλυκὰ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του, ποῦ τὸ ἔχει καθημερινὸ καμάρι, καθημερινὴ ἀγάπη, καθημερινὸ στολίδι· ἀλλ' ἐξαφνὰ χύνεται ὁ σκληρὸς ἀέρας, τὸ ἀρπάζει με βία καὶ τὸ πετᾷ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ γιὰ νὰ παίξῃ με τὴν δυστυχίαν του· με τὸσην ευκολίαν, μάνα μου, καὶ ὁ ἄγριος τύραννος ἀρπάζει ἀπὸ τὴν λαχταριστὴ ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του τὸ τρέμον καὶ κατὰτρομαγμένο παιδάκι τῆς καὶ τὸ σέρνει στὴν ἀτιμία καὶ στὸ θάνατο, χωρὶς νὰ νοιώσῃ ποτὲ εἰς τὴν νεκρὰν ψυχὴν του οὔτε τὴν παραμικρὰν συγκλίσιν ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῆς μάνας καὶ ἀπὸ τοὺς λυγμούς τοῦ παιδιοῦ. "Ὅλο χαρὰ ἔμορφη καὶ ἀκακὴ πεταλούδα τρέχει ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπάνω στὰ ἀνθὰ καὶ ἀφοῦα ροῦα ἀπὸ αὐτὰ τὴν τροφὴν τῆς· ἀλλ' ἐξαφνὰ τὸ ἀναισθητὸ παιδάκι τὸ ἀρπάζει καὶ τὸ ἐκκοιλιάζει ἀπὸ κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του γιὰ νὰ νοιώσῃ στὴν ψυχὴν του σκληρὰν εὐχαρίστησιν· με τὸσην ευκολίαν καὶ ὁ ἄγριος τύραννος ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν χιλιάδων ἀδελφῶν μου, γιὰ νὰ χαίρῃται, νὰ νοιώσῃ σφοδρὰν τέρψιν ἢ αἰμοδόρος ψυχὴ του. ἀφοῦα, χωρὶς ὑποψία τὸ πούλακι τρέχει ἀπὸ ἕνα κλαρὶ στὸ ἄλλο, ἀλλ' ἐξαφνὰ πιάνεται εἰς τὴν παγίδα ποῦ τοῦ ἔχει στήσει λαίμαργος κύνηγος γιὰ νὰ χορτάσῃ τὴν σκληρὰν μαγίαν του, ἔτσι καὶ τὰ κορίτσια μας, αἱ ἀδελφές μας, ἡ τιμὴ μας πιάνονται κάθε μέρα στὴν παγίδα ποῦ στένει ἀδικοῦ ὁ κτηνώδης τύραννος γιὰ νὰ χορτάσῃ τὰς ἀγρίας ὀρέξεις του· τί κλαῖς, γλυκεῖά μου μανούλα; δὲν βλέπεις τὸ μεγάλο κακὸ γίνεται κάθε μέραν; δὲν βλέπεις μπροστὰ στὰ μάτια μας πῶς ἀρπάζουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας, τὰ κορίτσια ποῦ σέρνονται εἰς τὸ σφαγεῖον, τοὺς ἀνδρας ποῦ δέρνονται ἀδικοῦ, τοὺς γέροντας ποῦ ἀτιμάζονται κάθε λίγο; δὲν ἀκούεις τὸν κόσμον ὅλον ποῦ σκούζει, ποῦ σπαράζει, ποῦ παραδέρνει, ποῦ βράζει μέσα στὴ λύπη, εἶνε βουτηγμένους μέσα στὴ δόστυχίαν, παλαίει με τὸ χάρο ὅλην τὴν ὥρα; "Ἀχ! δὲν ἔμπορῶ πλεῖα, μάνα μου νὰ βαστάζω λιγόνω, ραίζεται, ξεσχίζεται ἡ καρδιά μου. Δὲν ἔμπορῶ πλεῖα νὰ ζῶ με τὸ φόβο ἀδικοῦ στὴν καρδιά, με τὴν λαχτάρᾳ ὁλομερὴς κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο, με τὴν τρομάρα μέρα-νύχτα στὸ σπίτι μας.

Θὰ φύγω μάνα μου καὶ μὴ κλαῖς, μὴ δός μου τὴν [εὐχὴ σου]
κ' εὐχίσου μου μανούλα μου Τούρκους πολλοὺς νὰ [σφάζω].
νὰ σφάζω ἅπειρα κορυμὰ ἀγαρηῶν, νὰ βουτήξω με λύσσα μεγάλη τὸ μαχαίρι μου στὴν κα-

κούργα ἐκείνη καρδιά ποῦ ὅλο γιὰ ἀτιμίες ἐπαλλεν ὅλο γιὰ κακούργηματα ἔζη, γιὰ νὰ ρουφᾷ κάθε μέρα ἀθῶν αἷμα ἐσπαρτάριζε.
(ἀκολουθεῖ)

ΕΚ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

11 Μαρτίου 1899

Ἡ ἐν Δροβιάνῃ τελετὴ τοῦ ἐπετείου μνημοσύνου

Τῇ παρελθούσῃ πρώτῃ Κυριακῇ ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ δημοτελεῖ τῆς Ὁρθοδόξιας ἐορτῇ ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ ἁγίου Δημητρίου ναῷ τὸ ἐπέτειον μνημοσύνου ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων μεγάλων εὐεργετῶν **Κωνσταντίνου Ζάππα** καὶ **Κυριακοῦ Ν. Λάππα**, καὶ πάντων τῶν ἰδρυτῶν, συντηρητῶν, λασσοθετῶν, συνδρομητῶν, διδασκάλων καὶ τῶν ὁποσδήποτε συντελεσάντων ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἀρρένων καὶ θηλέων εκπαιδευτηρίων. Μεθ' ὅλης τῆς ἱεροπρεπείας καὶ τάξεως ἐτελέσθη ἐν τῷ εἰρημένῳ ναῷ λειτουργία κοινὴ συλλειτουργούντων πάντων τῶν ἱερέων ἀμφοτέρων τῶν κοινοτήτων τῆς κομποπόλεως ταύτης, προεξάρχοντος τῆς Α. Πάναιδεσμοσύνης τοῦ Οἰκονομοῦ κυρ Παπᾶ Πάνου Πετρίδου παρισταμένων δὲ πάντων τῶν πολιτῶν καὶ τῶν τέκνων ἐντάξει τεταγμένων.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας καὶ ἱερᾶς μυσταγωγίας πάντες οἱ κάτοικοι μετέβησαν ἐν τῇ ἐκείσῃ παρακειμένῃ τοῦ Ζαππεῖου Παρθεναγωγείου εὐρυχωρῇ καὶ ὑψιπερισμένη δι' ἀνθῶν καὶ δαφνῶν αἰθούσῃ, προπορευομένων τῶν λαμπάδων ἐξαπτερύγων, ἱερέων κ. τ. λ. ἐνθα μετὰ τῆς νομιμαμένης τελετῆς ἐμνημονεύθησαν πάντα τὰ ὀνόματα τοῦτε ἰδρυτῶν, εὐεργετῶν, συντηρητῶν κ. τ. λ. ὅσαι καὶ ἐν τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ ἐμνημονεύθησαν, εἴτα ἡ ἀξιόλογος παρθεναγωγὸς κ. Παρασκευὴ Στ. Δρόσου ἐξεφώνησεν εὐγλώττως κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον, ἐπαινέσασα καὶ ἐγκωμιάσασα πάντας τοὺς αἰοδίμους εὐεργέτας τῶν ἐνταῦθα εκπαιδευτηρίων· ἐν τέλει δὲ τοῦ λόγου ἀντήχησε τρις ἐν τῇ αἰθούσῃ τὸ «αἰωνία ἡ μνήμη» ἀπὸ παντὸς στόματος. Κατόπιν δὲ αἱ μαθήτραι ὑπὸ τὴν δόξησιν τῆς αὐτῆς παρθεναγωγῆς ἐψάλλον ἁρμονικῶς διάφορα ὑπὲρ τῶν αἰοδίμων εὐεργετῶν ἄσματα καὶ τὸν πρὸς τὸν πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὸν προστατὴν τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων φιλόλαον ἡμῶν Ἀνακτα Σουλτὰν Ἀπτοῦλ Σαμὴτ Χάν ὕμνον, ὃν ἐπηκολοθήσαν αἱ ζητωκραυγαί.

Ἡ παρθεναγωγὸς κυρία Παρασκευὴ Στ. Δρόσου μετὰ τῆς συναδέλφου τῆς κυρίας Ἀναστασίας Σπ. Δρόσου ἐργάζονται ἐπιμελῶς καὶ ἀκόπως.

ΕΚ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

1η Μαρτίου 1899

Ἡ κατὰ τὴν Ρίζαν Σταυροπηγιακὴ τοῦ Θεολόγου Μονὴ ὑποφέρει ἐκ τῶν οικονομικῶν μεγάλως, διότι ἀπότινος ὁ ἐκείσε εὐρισκόμενος αὐτῆς ὑδρόμυλος ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐπρομηθεύετο ἡ ρηθεῖσα Μονὴ τὴν τροφὴν τῆς κατέστη παντελῶς ἄχρηστος, διότι ὁ ἐκ τοῦ χωρίου Λινάτας Μπιλιάλη Χότζας ἀνήγειρε δι' ἐξόδων του ἑταρὸν μύλον εἰς τὸ χωρίον Σμίνετσιν εἰς τινα θέσιν «Νησί» καλουμένην. Οἱ περὶ οἱ χριστιαν-

νοὶ δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἀλέσουν εἰς τὸν νεόδομητον μύλον τοῦ Μπιλιάλη, ἀλλ' ἐπειδὴ φοβοῦνται τὸν ἰδρυτὴν τοῦ μύλου, ὁποῖος τοὺς φοβερίζει ἀλέθουν χωρὶς νὰ θέλουν εἰς τὸν μύλον τοῦ Μπιλιάλη καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ ρηθεὶς τῆς Μονῆς ταύτης μύλος κατέστη ἄχρηστος καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐκλείσθη καὶ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ ἐνοικιάσῃ αὐτόν, διότι οἱ πελάται τοῦ ἐνεκα τοῦ φόβου τοῦ Μπιλιάλη ἀπεσύρθησαν πάντες καὶ ἀλέθουν εἰς τὸν μύλον τοῦ Μπιλιάλη, καὶ τὰ περίξ χωρία ἐξέφρασαν τὸν διακαὴ πόθοντων ὅπως ἐξευρεθῇ μέσον τι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ τῆς Μονῆς μύλου, περὶ οὗ παρακαλοῦμεν θερμῶς τὴν Α. Α. Μ. τὸν τρισεβαστὸν ἡμῶν Ἀνακτα Σουλτὰν Ἀπτοῦλ Χαμὴτ Χάν (ὃν ὁ ὕψιστος νὰ πολυετῇ) ὁποῖος ὑπεστήριξε καὶ ὑποστηρίζει τὰ Βακουφια διατάξῃ νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ ὁ ρηθεὶς τῆς Μονῆς ταύτης μύλος καὶ ἐπομένως νὰ περιορισθῇ καὶ ὁ Μπιλιάλη Χότζας, μετὰ τιμῶν τῆς περιφερείας ταύτης ἰσχυρῶν χριστιανῶν ὡς ὁ Ἀναγνώστης Φίλης κ.τ.λ. διότι πάρα πολὺ ὁ Μπιλιάλης ἐμπῆκε εἰς τὸ μάτι τῆς Μονῆς καὶ τῶν χριστιανῶν τῶν περίξ χωρίων, τῶν ὁποίων τοὺς κατοίκους φοβερίζει με κάθε λογῆς φοβερίας, τὸν μὲν φοβερίζει νὰ δείρῃ, τὸν δὲ νὰ δέσῃ καὶ τὸν δὲ νὰ συκοφαντήσῃ πῶς ἐβγαλε φυσεκία, ἡ ἐδιόχασε ἐφημερίδας ἢ κάτι εἶπεν ἐναντίον τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως κ.τ.λ. καὶ ἄλλα παρόμοια τὰ ὁποῖα ἐδῶ τὰ ἔχει περίσσια ὁ τόπος, μετὰ τὰ ὁποῖα φοβερίζει τὸν μὲν καὶ τὸν δέ, καὶ διὰ τῶν αἰσχυρῶν τούτων ἀπειλῶν δελεάζουν οἱ ἄνθρωποι, ὡς εἶνε γνωστὸν, καὶ ὑποχωροῦν οἱ κάτοικοι ὅχι μόνον ἀπὸ τὸν μύλον τῆς Μονῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλο διάβημα, καὶ θέλων μὴ θέλων ὁ πτωχὸς χωργιάτης κλίνει τὸν εἰς ὅ,τι αὐτὸς ὁ Μπιλιάλη Χότζας λέγει. Οἱ κουτζίμαπασηδες λεγόμενοι τῶν χωρίων ἅμα ἐμαθον ὅτι ὁ δραστήριος καὶ ρέκτης τοῦ Δελβίνου Καϊμακάμης Σαλὴ ἐφένδης ἔλαβεν ἐξάμηνον ἄδειαν παρὰ τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Χατζιλίκι κατέπεισαν τὸν ἐν λόγῳ Μπιλιάλη Χότζαν νὰ κτίσῃ, ὡς ἀνεφέραμεν, τὸν εἰς Νησί Σμινίτσῃς μύλον, εἰπόντες εἰς αὐτόν ὅτι ὁ ἡγούμενος τοῦ Θεολόγου δὲν θὰ ἤμπορῃσῃ νὰ εἰσάκουσθῃ, διότι ὁ Καϊμακάμης φεύγει, ὥστε δὲν θὰ εὐρωμεν κανὲν ἐμπόδιον· πραγματικῶς ἂν ὁ Καϊμακάμης δὲν θὰ ἀνεχώρῃ ὁ ἡγούμενος θὰ ἐζήτη τὴν προστασίαν του, καθόσον ἡγάπα τοῦτον ἡ Α. ἐνδοξότης ὡς πιστὸν καὶ ἀφοσιωμένον τοῦ τε ὕψιλου νουθετικίου καὶ τῆς Α. ἐνδοξότητος, καθόσον ἀπὸ τῆς ἀφίξεως εἰς τὴν Μονὴν ὁ εἰρημένος ἡγούμενος κ. Φιλόθεος, ὅσαςκι προσκαλεῖται εἰς κανὲν χωρίον νὰ ἱερουργήσῃ, ἀμέσως μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον συμβούλευει τοὺς χριστιανούς νὰ ἀγαποῦν τὸν Θεὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, νὰ πηγαίνουν τακτικὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς Κυριακάς καὶ ἐορτάς, νὰ εἶνε πιστοὶ καὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν κραταιότατον Μονάρχην καὶ Ἀδθέντην Σουλτὰν Ἀπτοῦλ Χαμὴτ πληρώνοντες τακτικὰ τὰ βασιλικά δικαιώματα, νὰ εἶνε ἀγαπημένοι με τοὺς γείτονας ἀγάδες καὶ νὰ συζῶσιν ὡς ἀδελφοί. Ταῦτα ἀκούοντες οἱ προεξάρχοντες κοντσαμπασηδες εἰς μὲν τὸν λαὸν ἐνέδωκαν τὸν φόβον ὅτι ὁ ἡγούμενος εἶνε τουρκόφρων καὶ προδότης καὶ νὰ προσυλάττησθαι ἀπ' αὐτόν, τὸν δὲ Μπιλιάλη Χότζαν ἐπεισαν νὰ κτίσῃ τὸν μύλον, ὅστις καὶ τὸν ἔκτισε πρὸς βλάβην τῆς Μονῆς.

— Τὸ ἡμιπλοῖον ὄργανον τῆς βουλγαρικῆς
υπερχρυσῆς ἀποσπείλει ἀφρον ἐπὶ τῆς διαγί-
σεως τοῦ υπερπυρρῆς Στάλιν, ἐν ᾧ βεβαίως
ἡ Βουλγαρία ὀφείλει εἰς τὴν Τεχνοκροκίαν
ἰσχυρῶς δύο ἐκαστομύρια περίπου φράγκα. Ἐκ
ούταν τὰ δύο τρίτα ὑπόλονται εἰς τὴν Αὐ-
στρῶν καὶ Γαλλίαν τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰς τὴν Ἰ-
ταλίαν, Γερμανίαν καὶ Βέλγιον. Τὸ Βέλγιον ἀ-

πειλεί, ότι θα προτείνει τον αποκλεισμό της Βουλγαρίας από την Ταχυδρομική Ένωση. Το δημοσιευόμενον άρθρον προξενεί μεγάλην αίσθησιν εις τους πολιτικούς κύκλους.

— Η Ιταλία θάντιπροσωπευθή εις το συνέδριον του άποπλισμού υπό των κ. κ. Βισκόντι Βενόστα και του κόμητος Τζανιόδη πρέσβους εν Όλλανδία. Τους πληρεξουσίου θ' ακολουθήσωσιν εις άξιωματικούς της ξηράς και εις ναυτικούς.

— Μία διλογία του εν Ήρακλείω παραμένοντος Άγγλικού στρατού ανεχώρησεν εις Άγγλιαν.

— Εις τους πολιτικούς κύκλους του Βερολίνου διαδίδεται, ότι τα προσεχές φθινόπωρον θα συναντηθώσιν οι τρεις αυτοκράτορες, ο Γουλιέλμος της Γερμανίας, ο Τσάρος Νικόλαος της Ρωσίας και ο Φραγκίσκος Ιωσήφ της Αυστρίας εν Πολωνία.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Την παρελθούσαν Τρίτην έπετείω του θανάτου του άειμνήστου Χαριλάου Τρικούπη έτελέσθη εν τω νεκροταφείω τó έτησιον μνημόσυνον. Κόσμος πολύς και εκλεκτός παρίστατο κατ' αυτό και συνήνωσε τας εύχάς του υπέρ της αναπαύσεως της ψυχής του μεγάλου της Ελλάδος πολίτου. Διεκρίνοντο οι κορυφαίοι του τρικουπικού κόμματος κ. κ. Θεοτόκης, Δραγούμης, Σκουλούρης, Μπουφίδης, Βουδούρης κλπ. Εκ των πρώτων προσήλθεν και ο κ. Δεληγεώργης. Παρίσταντο προς τούτοις και πολλοί άλλοι βουλευτάι, άνθρωποι των γραμμάτων και κυρίαι όχι όλίγαι. Η έπιμνημόσυνος ακολουθία έτελέσθη εξώθεν του ναΐσκου του νεκροταφείου, διότι το πλήθος δεν ήτο δυνατόν να χωρέσθι εντός αυτού. Έχοροστάτει ο αρχιεπίσκοπος Φθιώτιδος. Αφού έψάλη ή ακολουθία άπαντες οι παριστάμενοι διηυθύνθησαν εις τον τάφον του Τρικούπη ο όποιος ήτο κεκαλυμμένος από στεφάνους και άνθοδέσμας. Έψάλη εκεί ή επιτάφιος εύχή, μεθ' ό οι παριστάμενοι παρήλασαν ενώπιον της βρυσηνούς άδελφής του αοιδίμου άνδρός ής ήσπάσθησαν την χείρα. Παρά τó πλευρόν της κ. Σοφίας ίστατο ο εξαδέλφος αυτής κ. Τρικούπης. Τό θέαμα του προσκυνηματος ήτο έξοχον. Όλοι ήσαν βαθέως συγκινημένοι και πολλοί έκλαιον. Η κυρία Σοφία έδέχετο την έκφρασιν των θερμών συλλυπητήριων, τά όποια εξέδóηλου εις αυτήν τó πυκνόν εκεί παριστάμενον πλήθος προσηνεστάτη προσπαθούσα να καταπνίξη τó πληρόν την καρδίαν της ακούμνητον άλγος και τοιουτοτρόπως συνεπληρώθη τριετία άφ' ής ήμέρας ο Τρικούπης, ως εξόριστος, εξέπνευσε μακράν της πατρίδος, άπαγοητευμένος εκ της διοικήσεως των κοινών. Υπήρξαν τινές τότε οΐτινες άνακουφίσθησαν εκ της εκλείψεως του μεγάλου άνδρός και εξέφερον την γνώμην ότι διά του θανάτου αυτού τά πράγματα της πατρίδος δεν ήτο δυνατόν να περιεπλκώσιν άτυχώς ο χρόνος μάς έδίδασκεν ότι ή άπώλεια του Τρικούπη υπήρξε μέγα διά την Ελλάδα άτύχημα και ότι άλλοιαν θα έλάμβανον τροπήν αι υποθέσεις του ελληνικού έθνους εάν αυτός έζη.

— Η εκλογή της επαρχίας Καλαβρύτων της ιδιαιτέρας πατρίδος του πρωθυπουργού κ. Ζαΐμη άπησχόλησε κατά την συνεδρίαν της Δευτέρας και της Τρίτης την βουλήν. ως γνωστόν τó δεύτερον τμήμα εις τó όποιον εξεδικάσθη ή εκλογή αυτή υπέβαλεν εις την βουλήν έκθεσιν δι' ής έπροτεινετο ή άκύρωσις, έπειδή οι κατά του κύρους της εκλογής ταύτης κατηγορούν τον πρωθυπουργόν διότι διώρησεν υπέρ των 325 Καλαβρυτινούς, διότι πολλοί υπάλληλοι κατήλθον εις Καλαβρυτα και έψηφοφόρησαν, διότι εξετελέσθησαν εις την επαρχίαν Καλαβρύτων επί της πρωθυπουργίας του κ. Ζαΐμη έργα αξίας 500, 000 δραχ., διότι επενέθη ο κληρος και οι άσυνόμοι υπέρ του πρωθυπουργικού συνδυασμού, διότι ο άδελφός του κ. Ζαΐμη έδωροδόκησε τους εκλογείς εύθως κατά την συνεδρίαν της Δευτέρας ο πρωθυπουργός λαβών τον λόγον άνήρξατο τας κατά του κύρους της εκλογής ενστάσεις ισχυρισμούς, ή δέ βουλή επεκύρωσε δι' αναστάσεως

την εκλογήν παραδεχθείσα τó έγκυρον αυτής. Κατόπιν της αποφάσεως ταύτης της βουλής δεν δυνάμεθα ήμεις να εκφέρωμεν γνώμην περί του αν έγένοντο παρανομίαι διότι ή άπόφασις αυτή άνατρέπει τους ισχυρισμούς τούτους και δεν επιθυμούμεν εν τω ζητήματι τούτω να μιμηθώμεν τας συναδέλφους εκείνας αΐτινες εξακολουθούσι τον άγωνα τούτον. δεν δυνάμεθα όμως να παραλείψωμεν λυπηρόν έπεισόδιον οΐτινος ήρωος υπήρξεν ο επί της Δικαιοσύνης ύπουργός κ. Μουφεράτος. Άνελθών και αυτός επί τó βήμα να υποστηρίξη τó έγκυρον της εκλογής Καλαβρύτων λέγει ότι υπάρχουν μεταξύ των βουλευτών και έντιμοι οΐτινες δεν πρέπει να παραπεισθούν ύπ' εκείνων οΐτινες εξ έμπαθείας προσπαθούν να τους παραπείσουν. Αι φράσεις του κ. Μουφεράτου έγείρου διαβολικόν θόρυβον και ή άριστερά όλη ώρύεται εναντίον των λόγων του κ. ύπουργού ότι ή βουλή έχει και μη έντιμους και γεννώνται έντεύθεν σφοδρόταται άντεγκλήσεις. Ο κ. Χατζηπέτρος άναφωνεί «είνε αίσχος να όμιλή οΐτω εις ύπουργός, νομίζει ότι εύρίσκεται εις τó πλημμελειοδικείον. Να κατέλθι άμέσως». Ο αντισυνταγματάρχης και βουλευτής κ. Κ. Κουμουνδούρος ο ήρωας των Πέντε Πηγαδιών, άποτεινόμενος προς τον πρόεδρον «να άνακαλέση άμέσως, κύριε πρόεδρε, τους λόγους του ή δεν τον άφίνομεν να εξακολουθήσθι». Οΐτω ο κ. Μουφεράτος άνακαλεί όσα είπεν, αλλά θέλων να συνεχίσθι τον λόγον του έδημιούργησε νέον έπεισόδιον διότι είπε: Σεις υπό την σημαίαν ενός μεγάλου άνδρός... διά των λέξεων τούτων ήννόει ότι οι Τρικουπικοί υπό την σημαίαν του Τρικούπη διέπραξαν μεγαλειτέρας άνομίας. Τούτου ένεκα εξηγήθη ή άριστερά και ο κ. ύπουργός όστις άνελθών εις τó ύπουργικόν ζώϊωμα, άπλως και μόνον διότι ήτο προσωπικός φίλος του κ. πρωθυπουργού έσιώπησεν. Αρ' ότου ο κ. Μουφεράτος άνέβη εις τó ύπουργικόν άζώϊωμα έφαντάσθη εαυτόν ως τον ικανότερον πολιτικόν, τίς είδε τί έσκέφθη και διχ' τούτο άπελθών εις την ιδιαιτέραν αυτού έπκρχίαν πρό των εκλογών εξεφώνησε λόγον δι' ου πάλιν κατά του άειμνήστου Τρικούπη έπετίθετο άποκαλέσας αυτόν κεκοιμημένον και νυν ήθέλησε να επαναλάβη τά αυτά χαριτολογήματα νομίσας ότι όμιλή εις τó δικαστήριον, αλλά λησμονήσας συνάμα ότι έπειδή ένδέχεται να είνε καλός δικηγόρος δεν σημαίνει ότι είνε και πολιτικός. Άλλά εν Ελλάδα όπου και ο έσχατος πολίτης, και αυτός ακόμη ο παντοπώλης φαντάζεται ότι δύναται να διοικήσθι τó Κράτος δεν προξενεί έντύπωσιν τó πάθημα του κ. Μουφεράτου.

— Κατ' έπισήμους είδήσεις, οι εν Κωνσταντινουπόλει πληρεξουσίοι υπέβαλον προς τους Όθωμανούς συναδέλφους των μακρόν ύπόμνημα, συνταχθέν υπό του κ. Στεφάνου και συνοψίζον τας γενομένας εργασίας έκθέτον δε την γνώμην των πληρεξουσίων επί των ύφισταμένων διχογνωμιών. Τη αίτήσει των Όθωμανών πληρεξουσίων, τοίς έδόθη προθεσμία όπως συντάξουν την έκθεσιν την όποιαν θα υποβάλουν εις την κυβέρνησιν των.

— Έντός της έβδομάδος ταύτης άπέρχεται εις Κρήτην ο γενικός έφορος των Αρχαιοτήτων κ. Καθβαδίας, κατόπιν προσκλήσεως του πρίγκηπος Γεωργίου, όπως συνεργασθί μετά της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής εις τó ζήτημα του νόμου περί αρχαιοτήτων, όστις θα τεθί εν ισχύϊ καθ' άπασαν την νήσον. Τό νομοσχέδιον περί αρχαιοτήτων έχει συντάξει ο κ. Καθβαδίας και διά τούτο έκρίθη άναγκαία ή παρουσία του εις Χανία την ήμέρων καθ' ή νομοπαρασκευαστική επιτροπή θα συζητήσθι τούτο.

— Προεκηρύχθη εις μειοδοτικήν δημαρσίαν ή κατεδάφισις μερους των τειχών του φρουρίου του νοτίου λιμένος Χαλκίδος, αρχομένη την 9 Άπριλίου και λήγουσα την 11 ίδιου μηνός. Η δαπάνη προϋπολογίσθη εις 6, 649. 88 δρ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Άφίκοντο εκ Καΐρου και ανεχώρησαν εις Ουδανίτσαν ο κ. Μιχαήλ Οικονομίδης, ο κ. Φώνης Δα-

νόπουλος και ο κ. Γεώργιος Κωνσταντινίου εκ Κωνσταντινουπόλεως και ανεχώρησεν εις Μέτσοβον ο κ. Κωνσταντίνος Τριλλάς, εκ Καΐρου και ανεχώρησεν εις Σωποτείλιον ο κ. Μιχαήλ Παππακώστας, εκ Δαρδαναλλείων και ανεχώρησεν εις Τσερνέσιον ο κ. Κωνσταντίνος Γιώτης και ο κ. Σπυρίδων Ευσταθίου, εκ Φραγκάδων και ανεχώρησεν εις Βολόν ο κ. Γεώργιος Ζαγοριάδης, εις Κόνιτσαν ο κ. Θεμιστοκλής Πατέρας, εκ Μπαγας μετά της συζύγου του και ανεχώρησεν δια Πέργαμον ο κ. Φίλιππος Νιτσόπουλος, εξ Ιωαννίνων και ανεχώρησεν εις Κωνσταντινουπόλιν ο κ. Παπίκου κ. Παναγιώτης Πρωτοσύγγελος, εκ Κάτω Βείτσης ο κ. Μιχαήλ Βελογανίδης, εκ Καμινιάς και ανεχώρησεν εις Ρουμανίαν ο κ. Νικόλαος Μιχακόπουλος.

— Άφίκετο και ανεχώρησεν δια Ρουμανίαν ο κ. Δ. Βόντας.

— Άφίκετο εκ Κρήτης και ανεχώρησεν εις Χίον ο κ. Μπάγας κ. Γεώργιος Τελωνιότης, ανεχώρησεν εις Σαύρην μετά της συζύγου του ο κ. Δημήτριος Τζιμόπουλος, άφίκοντο εκ Δαρδανελλείων και ανεχώρησαν δια Σκαμνέλιον ο κ. Δημήτριος Τσέπης και ο κ. Κωνσταντίνος Μίνωας, εξ Αλεξανδρείας και ανεχώρησε δια Καβάλλαν ο εξ Άνω Σουδενών κ. Νικόλαος Βασιδέης.

— Άφίκετο εκ Σοφίας ο εξ Άνω Σουδενών κ. Ιωάννης Μπατάς.

— Άφίκετο εξ Άνω Σουδενών και ανεχώρησεν δια Αλεξανδρείαν ο κ. Ελευθέριος Μάγκος, εκ Σωμποσελείου και ανεχώρησεν εις Ρουμανίαν ο κ. Ιωαν. Βάρδας, εκ Κάτω Βείτσης και ανεχώρησεν δια Ρουμανίαν ο κ. Άριστοτέλης Παππαϊωαννου, εκ Κωνσταντινουπόλεως και ανεχώρησεν εις Ιωάννινα ο κ. Δημήτριος Πελένης, εκ Ρουμανίας και ανεχώρησεν εις Τσερίτσανην ο κ. Αναστάσιος Αποστόλου, εκ Ρουμανίας και ανεχώρησεν εις Λίπον ο Χρήστος Πλιάκος, εκ Ρουμανίας και ανεχώρησεν εις Κραψη ο κ. Μιχαήλ Ήλιος, εκ Ρουμανίας και ανεχώρησεν εις Φλαμποπόλιν ο κ. Αναστάσιος Άγυρόπουλος.

— Άφίκετο εκ Καλωτās μετά του υιού του αημοσθένους και ανεχώρησεν εις Ρουμανίαν ο κ. Μάνθος Γ. Μιλώρος, εκ Καλωτās ο κ. Νικόλαος Βούργγας, άφίκοντο εκ Κομνηνού ο κ. Δημήτριος Δούβλης μετά της κυρίας του και ο κ. Γεώργιος Δουβλής και ανεχώρησαν εις Άνω Σουδεα.

— Άφίκετο εκ Τσερβαίου ο κ. Έμμανουήλ Καραγεώργος, εκ Κάτω Βείτσης και ανεχώρησε εις Ξάνθην ο κ. Σωκράτης Κροσόπουλος, εκ Μονοδενδρίου μετά ρής κυρίας του και ανεχώρησεν εις Ρουμανίαν ο κ. Βασίλειος Κόνιαρης, εκ Ρουμανίας και ανεχώρησεν εις Τζοδίλαν ο κ. Γεώργιος Κοντογιάννης μετά του υιού του Νικολάου και ο κύριος Δημήτριος Πατιόπουλος, άφίκετο εκ Ναζλίου και ανεχώρησεν εις Μονοδένδριον ο κ. Άνδρέας Πατσούρας, ανεχώρησεν εις Κοκούλιον ο φοιτητής Χρήστος Καραντζάς, εις Καβάλλαν ο εκ Λαΐτσης φοιτητής κ. Άντώνιος Ράπτης, άφίκετο εξ Αίγυπτου και ανεχώρησεν δια Ιωάννινα ο κ. Δημήτριος Βεζαϊδής.

— Άφίκετο εκ Σιομποσελείου και ανεχώρησεν εις Καΐρον ο κ. Βασίλειος Παλακόπουλος, εκ Μπάγας και ανεχώρησεν εις Πέργαμον ο κ. Αναστάσιος Γκροΐσης και ο κ. Ιωάννης Νιτσόπουλος, εκ Τζοδίλας και ανεχώρησεν δια Ρουμανίαν ο κ. Σταύρος Χαρίσις ο κ. Κωνσταντίνος Χριστοδούλου, Βασίλειος και Λάζος Καρανίδης, άφίκοντο εκ Μονίτης και ανεχώρησαν δια Καΐρον ο κ. Λάζος Κωνσταντίου και ο κ. Δημήτριος Καχίτσης, άφίκετο εκ Κόνιτσης και ανεχώρησεν δια Ρουμανίαν ο κ. Σπυρίδων Κοκάλας.

— Άφίκετο εκ Δεδεαγάτσης και ανεχώρησεν δια Ιωάννινα ο κ. Περικλής Βαροδάκας.

— Διατρίψας επί τινος ήμέρας ένταυθα δι' υποθέσεις του ο κ. Ιω. Σεμιτέλος ανεχώρησεν επανερχόμενος εις Ξάνθην.

— Την παρελθούσαν έβδομάδα έτελεύτησεν εν Βόλφω μετά βραχυτάτην νόσον ή εξ Ιωαννίνων Έλένη Κασιμέρα σύζυγος του αὐτοΐ φίλου συμπατριώτου κ. Α. Κασιμέρα, ον συλλυπούμεθα εγκαρδίως επί τῷ άτυχίματι τούτω εύχόμενοι όπως ο Γΐφιστος ένισχυεί αυτόν εις την επελθούσαν συμφοράν.

— Από της παρελθούσης έβδομάδος ήζοτο εκδομένη εις Αθήνας έφημερίς «Αγών» όργανον Ήπειρωτών και Μακεδόνων, εύχόμεθα αυτή προκοπήν και επιτυχίαν εις τον άγωνα εις ον κατέρχεται.

— Ο διαπρεπής εν Συρράκω ιατρός κ. Σπ. Βασταρούχας άπέκτισε τó πρώτον ήδη υιόν. Τῷ εύχόμεθα να τῷ ζήσθι και να προκόψῃ. Σ. Γ.

Παρακαλούνται τά μέλη της Άδελφότητος των Ήπειρωτών να παρευρεθώσιν εις την Γεν. Συνέλευσιν γεννησομένην τῇ 4ῃ Άπριλίου εν τῇ αίθυσῃ της Νομικῆς Σχολῆς ώρα 4 μ. μ.

Υπενθυμίζομεν εις τους επιθυμούντας να συμμετάσχωσιν εις την εκλογήν του νέου συμβουλίου ότι έφείλουσι να συμμορφώθωσι προς την προηγουμένην είσπατήσιν.

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον